

СТРАХОТНИЯТ БОЖИ ГЛАС

Дейвид Уилкерсън
15 Ноември 1999

Книгата Изход съдържа един от най-странните пасажии в цялата Библия. Докато Израел беше разположен край планината Синай, те изведнъж бяха обградени от гъста тъмнина и невероятен, ярък огън. От тези страхотни стихии проговори Бог: „Тези думи ГОСПОД изговори на планината на цялото ваше събрание отсред огъня, облака и мрака със силен глас“ (Второзаконие 5:22).

Планините, които обграждаха Израел бяха пламнали, свръхестествения огън пояждаше всичко наоколо. Удари гръм, който даде усещането, че земята се разцепва на две. И изсред цялото това нещо Бог говори с глас, който се чуваше, беше страхотен и всемогъщ.

Докато се случваше всичко това израилтяните бяха вкочанени от страх. Те бяха убедени, че ще умрат преди Господния глас да млъкне. Според Библията, дори и Моисей – големия Божия приятел „се тресеше и се страхуваше много“. Трябва да са си мислели, че стоят върху гърлото на ада.

Накрая гласът млъкна. Светкавиците спряха и трусовете приключиха. И не след дълго се показа слънцето. Когато хората се огледаха наоколо те видяха, че всички все още бяха живи. Това беше чудо. Те бяха чули истинския Божия глас и бяха останали живи.

Очевидно веднага след като свърши невероятното проявление, лидерите на Израел и племенните водачи свикаха събрание. Човек би си помислил, че това е било най-великото молитвено събрание в историята на човечеството. Всеки можеше да свидетелства за славното и животопророчанско преживяване, което им беше дал Бог.

Представям си ги как казват: „Това е невероятно. Никой друг народ на земята никога не е чувал Божия глас от огъня, и след това да е оцелял. Можем да разказваме на внуците си: „Бях там когато Бог ни говори.“ Представям си също левитските свещеници да убеждават хората: „Не забравяйте този ден. Ние видяхме със собствените си очи всемогъщата святост на Господ. Нека винаги да живеем със страх от Него.“

Но това събрание не беше хвалебствено, съвсем не. Невероятно, но старейшините казаха на Моисей: „Не можем да понесем този вид преживявания. Вече не искаме да чуваме страшния Божия глас. Ако ни говори още веднъж по този начин, ще умрем. От сега нататък искаме да чуваме думите Му през човешки глас.“

Откликът им е абсолютно озадачаващ. Защо някой би реагирал по този начин на толкова славно чудо – начина по който Бог комуникираше с народа Си? Мога да ви кажа защо: защото израилтяните имаха скрит грях в сърцата си. Те тайно се покланяха на идоли.

Невероятно – тези хора все още се придържаха към малките златни идоли, които носеха със себе си от Египет – гравирани картини на Моллох и звездата на бог Рефан. Апостол Стефан каза, че тези идоли са „... изображенията, които си направихте, за да им се кланяте...“ (Деяния 7:43). Израилтяните ги бяха гравирани по подобие на огромното златно теле, на което се покланяха египтяните. Те викаха: „Ти ни спаси от Египет. Ти си нашия бог.“ И сега, в пустинята, те все още не се бяха освободили от ужасното идолопоклонство.

Стефан нарече тези хора „събранието в пустинята“ (стих 38). Той беше учуден, че дори след като Господ им говори открито, сърцата им все още се придържаха към идолопоклонството на Египет. За тях той каза: „... нашите бащи не искаха да се покорят... и в сърцата си се обърнаха пак към Египет“ (стих 39).

Можете да видите защо Божия глас накара хората да се разтреперят. Причината, поради която си мислеха, че ще умрат беше, понеже бяха в присъствието на един свят, могъщ Бог, а не на някакъв безжизнен, изсечен идол. Духът Му беше сграбчил душите им и съвестта им ги осъждаше.

Трябва да разберете – Бог не се представяше за някакво божествено чудовище, опитващо се да изплаши народа Си

Тази велика сцена на трусове не беше някакво страховито шоу, което имаше за цел да накара Израел да се покоряват от страх. Божията любов не се отнася до това. Моисей обясни на народа Божите намерения: „Но Моисей каза на народа: Не се бойте. Бог дойде, за да ви изпита и за да бъде страхът от Него пред лицето ви, за да не съгрешавате.“ (Изход 20:20). „Да ходите по целия път, който ГОСПОД, вашият Бог, ви заповяда, за да живеете и да ви бъде добре, и да продължите дните си в земята, която ще притежавате.“ (Второзаконие 5:33)

Всъщност Моисей каза: „Бог не ви е ядосан. Не за това става дума при това величествено преживяване. Не, той иска да ви даде сили чрез чудесния страх от Него. Той се опитва да изгради у вас мощно оръжие, което ще ви спаси срещу врага. И прави това за да можете да живеете победоносно през всичките дни на живота си.“

В този момент обаче невероятния огън беше изчезнал. Страховитата гръмотевица и свръхестествената светкавица си бяха отишли, а неописуемия Божи глас беше притихнал. Така че лидерите отидоха при Моисей с „притесненията“ си. На пръв поглед думите им звучаха много религиозно: „Видяхме колко велик и славен е Господ. Имахме привилегията да чуем гласа Му. Вече знаем, че е възможно да чуеш Божествения Му глас и да останеш жив.“ До тук добре.

Но тогава виждаме една от най-странните логики в цялата Библия. Лидерите казаха на Моисей: „... нашият Бог, ни показа славата Си и величието Си и ние чухме гласа Му отсрещо огъня; в този ден видяхме, че Бог говори с човека и той остава жив. И сега, защо да умираме? Този голям огън ще ни изпояде! Ако продължим да чуваме гласа на ГОСПОДА, нашия Бог, ще умрем, защото кой от всичките смъртни {букв.: от всяка плът} е чул гласа на живия Бог, говорещ отсрещо огъня, както ние го чухме, и е останал жив?“ (Второзаконие 5:24-

26). Те току що бяха чули Божия глас и бяха оцелели. Що за странна логика е това? Те казаха на Моисей: „Ние знаем, че можем да чуем Божия глас от огъня и да оцелеем. Въпреки това, ако трябва да чуем директния Му, чист, свят глас, ще умрем. Защо да умираме? От всичко хора по света, ние сме тези, които чухме Божия глас и останахме живи.“

Но Господ знаеше какво имаше в сърцата им. Той каза на Моисей: „Чух гласа на думите на този народ, които те ти говориха. Добре казаха всичко, което казаха.“ (стих 28). Бог казваше с други думи: „Думите на народа са добре, понеже познават правилния религиозен жаргон. Това е езика на смирените, покорни хора, които все едно имат истински страх от Мен.“

След това Господ ни казва какво се случваше всъщност: „Дано да имат такова сърце в себе си, че да се боят от Мен винаги и да пазят всичките Ми заповеди, за да бъде добре на тях и на синовете им до века!“ (стих 29)

Те почитаха Бог с устните си, но сърцата им стояха далеч от Него. Ще цитирам Исаия: „... този народ се приближава към Мен с устата си и с устните си Ме почита, но е отдалечил сърцето си от Мен и страхът им от Мен е според научена човешка заповед“ (Исаия 29:13).

Израилтяните бяха толкова посветени на малките си златни изображения, че нищо не можеше да ги спре да не им се покланят. Нито пламналата планина, нито свръхестественият трус, нито разделящата на две земята гръмотевица можеше да ги освободи от идолопоклонство им. Накрая те пренебрегнаха дори Божия глас, който чува в цялата му святост и величие.

Израел искаше да чуе по-мек глас

Когато старейшините на Израел казаха: „Имаме нужда от по-леко послание, в противен случай ще умрем“, те бяха прави. Всеки път когато стоиш под проповед от Святия Дух, когато слушаш помазаното, осъдително Божие слово, ти със сигурност ще умреш. Искам да кажа, че ще умреш за греховете си.

Днес хиляди вярващи се тълпят, за да чуят проповедници, които не знаят нищо за страха от Бог. Точно заради това крещяха евреите. Малко след като чува Божия глас да им говори отчетливо, те се прикрепиха отново към идолите си. Хваленията им към Господ бяха само с устни – празни и безсмислени.

Ако трябва да предадем на съвременен език молбата на израилтяните, тя би звучала така: „Спри с това негативно проповядване. Вече не желаем да слушаме плашещи послания за Страшния съд. Всичко, което предизвикват те, е ненужно чувство за вина. Проповядвай ни Божията любов и прошка; в крайна сметка всички сме просто хора. Господ е любов, а не гняв и страх.“

Един човек наскоро писа до служението ни следното писмо: „Не знам кой ме е поставил в списъка ви да получавам посланията ви по пощата, но моля ви, махнете ме от там незабавно. Не мога да понасям мрачното ви евангелие и ударите ви срещу греха. Никой не е съвършен, дори и вие. Писнало ми е от осъдителното ви Кинг Джеймс евангелие.“

Исая говори за този вид отклик: „... те са непокорен народ, синове лъжци, синове, които не искат да слушат закона на ГОСПОДА, които казват на гледачите: Не гледайте! — и на пророците: Не ни пророкувайте правото, говорете ни ласкателства, пророкувайте измами; отстъпете от пътя...“ (Исая 30:9-11).

„Ласкателства“. Накратко Израел казваше: „Не ни говори повече лоши неща. Кажете ни колко добре ще бъдат нещата. Опишете ни как ще просперираме, колко велики неща ни предстоят. Ако ли не – махайте се от тук.“

Никой вярващ, който крие някой грях в сърцето си би искал да чуе свято, изобличаващо греха слово. Този човек винаги ще бяга от гласа на истината на Святия Дух и ще се обърне към някой проповедник, който е нежен към греха, който говори меко и проповядва ласкателно.

Ще попиташ какво тежко послание предаде Божия глас на народа Си на планината Синай? Той просто каза: „Аз съм ГОСПОД, твоят Бог, който те изведох от египетската земя, от дома на робството. Да нямаш други богове освен Мен! Да не си правиш кумир {или: идол, образ на божество от камък, дърво или метал} — каквото и да било подобие на нещо, което е на небето горе или което е на земята долу, или което е във водата под земята; да не им се покланяш, нито да им служиш“ (Второзаконие 5:6-9).

Това беше чистото, неподправено Божие слово, идващо направо от Неговите уста. То трябваше да накара хората да търчат до палатките си и да размажат идолите си. Трябваше да ги докосне в сърцата и да ги накара да се молят. Но вместо това те извикаха: „Стига толкова гръм, огън и трусове. Стига ни глас, който можем да чуем. Дай ни говорител, който е като нас и нека той ни говори. Тогава ще слушаме и ще се покорим.“

Бог веднага отговори на молбата на Израел да чуят човек

Господният Дух слезе върху Моисей и той пророкува следното: „ГОСПОД, твоят Бог, ще ти издигне отсред теб, от братята ти пророк като мен — него слушайте. Това е според всичко, което ти поиска от ГОСПОДА, своя Бог, на Хорив в деня на събранието, като каза: Да не чуя вече гласа на ГОСПОДА, своя Бог, и да не видя вече този голям огън, да не би да умра. И ГОСПОД ми каза: Добро е това, което говориха. Ще им издигна отсред братята им пророк като теб и ще сложа думите Си в устата му; и той ще им говори всичко, което Аз му заповядвам. И човекът, който не послуша думите Ми, които той ще говори в Мое Име, Аз ще търся сметка от него.“ (Второзаконие 18:15-19)

Просто казано, Бог щеше да отговори на молбата на Израел по 2 начина:

1. Първо, Той щеше да говори на народа Си чрез хора в следващите 1500 години. Щеше да използва пророци, съдии, гледачи и царе за праведни говорители. Всъщност, Бог вложи словото Си в устата на Моисей през следващите 40 години, за да говори на това поколение. Стефан свидетелства, че Моисей беше приел „животворни думи“ от Бог на планината (Деяния 7:38).

Но през вековете Израел отказа да слуша Господ. „На него нашите бащи не искаха да се покорят, а го отхвърлиха и в сърцата си се обърнаха пак към Египет.“ (стих 39). Те станаха „... упорито и бунтовно поколение, поколение, което не опази право сърцето си и чийто дух не беше верен на Бога.“ (Псалм 78:8)

Поколение след поколение Бог правеше точно онова, което бяха поискали хората – Той им говореше чрез хора. Но както заяви Бог чрез исая на едно от следващите поколения, „... говорех, но не слушахте, а вършехте онова, което беше зло пред Мен и избрахте това, в което нямам благоволение.“ (Исая 65:12). Бог каза същото и чрез Еремия:

“От деня, когато бащите ви излязоха от египетската земя, до днес изпращах всичките Си слуги, пророците, до вас, всеки ден ставах рано и ги изпращах. Но не Ме послушаха и не приклониха ухото си, а закоравиха врата си, постъпиха по-зле от бащите си.

Затова ще им говориш всички тези думи, но няма да те послушат; и ще викаш към тях, но няма да ти отговорят. И им кажи: Това е народът, който не слуша гласа на ГОСПОДА, своя Бог, и не приема поправка. Истината погина и се отсече от устата им.” (Еремия 7:25-28)

В милостта Си Бог говори на Своя народ по всеки възможен начин – предупреждаваше ги, ухажваше ги, обичаше ги, заплашваше ги. Той им говори толкова ясно, че не можеха да се объркат за желанията Му. Но хората непрестанно отказваха да Го чуят.

2. Бог говореше на Израел и по друг начин. Той обеща да им изпрати пророк 1500 години от случката при планината Синай. Този пророк е Христос. „Това е същият Моисей, който каза на израилтяните: „Бог ще ви издигне от братята ви Пророк като мен – Него слушайте.“ (Деяния 7:37)

В Новият Завет Бог е избрал да говори в последните дни чрез Исус: „Бог, който много пъти и по много начини е говорил в миналото на бащите ни чрез пророците, в края на тези дни говори на нас чрез Сина, когото постави Наследник на всичко, чрез когото също направи световите“ (Евреи 1:1-2).

Защо Бог чака 1500 години, за да изпълни пророчеството на Моисей за Израел? Той го направи понеже чакаше с голямо търпение всички онези години за покорство от народа Си. Забавянето беше акт на милост.

Исус говори за Божието търпение в притчата Си за собственика на лозата. Той пращаше слугите си да поискат плода от работниците. Пращаше до тях един след друг посланици, но беше безсмислено. Накрая собственика си помисли: „Ще изпратя собствения си син. Може би ще го почетат и ще ме чуят и започнат да уважават.“ Но те отказаха да направят това. И в гнева си те дори убиха сина.

Това се случи с Израел. Поколение след поколение Бог пращаше говорителите Си при народа, но те непрестанно отказваха да чуят. Всъщност, те бяха толкова решени да се придържат към греха си, че убиха сина Исус.

Ето го смисъла на всичко това:

Бог все още ни говори ясно. Небесният Му глас звучи могъщо по цялата земя. И този глас идва от човека Исус, който седи отдясно на Отец. Помислете за тези думи от Евреи: „Защото вие не сте пристъпили до осезаема планина и която е пламнала в огън, нито до тъмнина, мрак и буря, нито сте чули звук на тръба и глас на думи – такъв, че онези, които го чува, се помолиха да не им се говори повече нито дума, защото не можеха да издържат онова, което им се заповядваше: „Даже животно, ако се допре до планината, да се убие с камъни“, и гледката беше толкова страшна, че Моисей каза: „Много съм уплашен и разтреперен“ – а пристъпихме при хълма Сион, при града на живия Бог, небесния Ерусалим, и при десетки хиляди ангели, при празничното събрание и при събранието на първородните, които са записани на небесата, при Бога, Съдията на всички, при духовете на усъвършенстваните праведници, при Исус, Посредника на нов завет, и при поръсената кръв, която говори по-добре от тази на Авел.

Внимавайте да не отхвърлите Този, който говори; защото, ако не избегнаха наказанието онези, които отхвърлиха този, който ги предупреждаваше на земята, колко повече не ще избегнем ние, ако се отвърнем от Онзи, който предупреждава от небесата, чийто глас разтърси тогава земята! Но сега Той обеща, като каза: „Още веднъж Аз ще разтърся не само земята, но и небето.“ А това „още веднъж“ означава премахването на онези неща, които могат да се разклатят, тоест направените неща, за да останат тези, които не могат да се разклатят.“ (Евреи 12:18-27)

Изяснява ли ви се картината от този пасаж? Когато Бог говори за пръв път, хората казаха: „Не ни говори повече от небето. Говори ни чрез човек.“ И Моисей пророкува: „Точно както сте пожелали, Бог ще издигне пророк. Той ще бъде изцяло човек и ще ви говори Божиите думи.“

Исус беше този пророк. Той беше Божието превъплъщение, Господ в човешка плът. Той имаше служение на земята като човек и множество свидетели Го видяха да се издига на небето като човек. Сега Той има тяло – Неговата църква. Но Исус все още е човек от плът, все още развълнуван от човешките чувства, които изпитваме всички ние.

Днес, в тези последни дни, Бог още веднъж говори от небето. И Той ни казва, че ще разтърси всичко наоколо: „Чийто глас разтърси тогава земята! Но сега Той обеща, като каза: „Още веднъж Аз ще разтърся не само земята, но и небето.“ (Евреи 12:26)

Бог всъщност казва: „Разтърсих земята при планината Синай. Но когато говоря в тези последни дни гласа Ми ще разтърси и естествения, и свръхестествения свят. Статуквото ще се разклати, нищо няма да бъде същото. Това, което се нарича религиозно, всичко, което принадлежи на Христос или на църквата, ще бъде разтърсено от гласа на Сина Ми, който ще говори от небето.“

Бог предупреди Израел, че от всички, които откажеха да чуят пророка ще бъде потърсена сметка: „И човекът, който не послуша думите Ми, които той ще говори в Мое Име, Аз ще търся сметка от него.“ (Второзаконие 18:19). Той казваше: „Ще преследвам всяко непокорство и ще отговаряте за него.“

Библията ни казва, че онези, които пренебрегваха думите на Божите пророци биваха унищожени. Те се огорчаваха и повяхваха, умираха без радост и мир. „Внимавайте да не отхвърлите Този, който говори; защото, ако не избегнаха наказанието онези, които отхвърлиха този, който ги предупреждаваше на земята, колко повече не ще избегнем ние, ако се отвърнем от Онзи, който предупреждава от небесата“ (Евреи 12:25).

Възлюбени, ние също няма да избегнем Божия гняв – нито като нация, нито като индивиди. И в този момент гласа на Исус говори на всеки народ и кара институции, лидери и икономики да треперят. Той казва на вятъра и на стихииите: „Духайте над земята.“ Той казва на облаците: „Задръжте дъжда.“ Той казва на световните икономики: „Осъдете всяка алчност.“ Ние виждаме тези ужасни трусове в момента в Азия, Бразилия, Мексико, Аржентина.

Бог заповядва също: „Затвори, разтърсете се. Правителства, разтърсете се. Финансови системи, разтърсете се. Военни сили, разтърсете се. Съдилища, разтърсете се. Всичко на тази земя – разтърси се, докато не останат други основи освен Господ.“

Не е дяволът този, който разтърсва всичко. Целият свят се тресе от гласа на победоносния Христос. Човекът в слава се е надигнал със сила на трона Си и разтърсва всичко с гласа Си.

Най-невероятното разтърсване в момента е над църквата Му

В този момент Бог разчиства дома. Според книгата Евреи единствената причина, поради която Исус ще излее Духа Си в тези последни дни е да разтърси Божия дом. Всичко нечисто или плътско ще бъде разтърсено, изметено, избърсано.

В служението ни се получават сърцераздирателни писма от скъпи светии, които скърбят поради това, което виждат да се случва в църквите им. Това е един непрестанен вик за „нови дела“ и ежедневно се предлагат нови неща – плътски проявления, глупави практики. В една църква от тавана, като дъжд, пада златен прах.

Един човек ни писа, че всяка седмица в църквата му има пънк рок концерти с изпълнители, които изглеждат и действат като светски и обладани от дявола групи. Други пишат за оркестрирано хваление, което отива повече на Бродуей или на някой нощен клуб, отколкото на църквата. А други пишат за празни, сухи, позволяващи всичко проповеди.

Казвам ви, всичко това ще се промени. Господ ще говори мощно, ще изобличи всичко фалшиво, сладострастно, пълно с алчност. Всеки полудял за пари лъжепророк ще се разклати, понеже икономическия срыв ще ги изхвърли от бизнеса.

Как ще стане това разтърсване и изобличение? Ще се случи чрез един човек – Исус. Той обещава да говори на всички, които живеят в грях, непокорство, придържащи се за неща, които Словото Му е осъдило. И гласът Му ще бъде безпогрешно ясен.

Първо, Той ще говори нежно на всеки върнал се към греха си вярващ, който се е отклонил от Него. Ще каже: „Защо не слушаш молбата Ми към теб да се върнеш? Защо си запушил ушите си за призива Ми да се покаеш и да бъдеш възстановен? Ела при Мен преди живота ти да бъде разтърсен до основи.“

Но Исус ще говори също и на благочестивите мъже и жени, които търсят истината, чистотата и светостта. Дори и в този момент Той издига хора, чиито сърца са приели разтърсващото Му, осъдително слово. Те са затворени насаме с Господ и Той ще им даде силата да говорят от Негово име.

Как ще говори Господ с теб? Приемаш ли разтърсващото Му слово като му позволяваш да работи в сърцето ти? Или живееш двойствен живот, като все още блудстваш, прелюбодействаш, мразиш, огорчен си? Ако твърдиш: „Христос е моя Господ“, а все още имаш скрит грях в живота си, можеш да си убеден, че ще чуеш гласа Му. Той ще каже: „Защо не се върнеш към благодатта Ми? Защо непрестанно я отхвърляш? Чул си любящия Ми призив. Опитал си от добрината Ми. Въпреки това ги отхвърляш. Защо?“

Израилтяните бяха толкова предадени на похотта си, че се държаха за нея дори и пред лицето на пояждащия Божи огън. Същото се случва и с църквата днес. Бог ясно е казал, че съда ще започне от дома Му. А Павел пише, че ако продължаваме да живеем в греховете си, ще бъдем предадени на Сатана, за да бъде унищожена плътта ни, така че душата ни да се спаси.

Но ето я добрата новина: Това свръхестествено разтърсване – изчистването на Божия дом в нацията и в църквата, ще се превърне в непоклатима основа. То ще създаде свята, пречистена църква, смел остатък от светиите, които ходят в страха от Бог и праведността на Христос.

Ще имаме общение каквото никога не сме виждали. Ще имаме неизговорима радост. И ще копнеем да чуем страхотният Божи глас.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1999 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Awesome Voice of God](#) / [Страхотният Божи глас](#)